

[Poul Hansen (Svendborg).]

Jeg skal derfor her indskrænke mig til at anbefale begge lovforslagene til velvillig behandling og vedtagelse.

Conrad Kofoed: Som det er sagt, er det meningen, at dette forslag om danske skibes forsikring mod krigsfare skal afløse loven af 1939, og at det dengang oprettede forsikringsinstitut, „Krigsforsikringen for danske Skibe“, fortsætter sin virksomhed på samme grundlag som hidtil. Ved tidligere behandlinger — ser jeg — er det beklaget, at det stadig er nødvendigt, at man fortsætter. Loven om danske skibes forsikring mod krigsfare er senest forlænget i 1953 og udløber nu ved udgangen af 1955. I det foreliggende lovforslag foreslås loven ikke tidsbegrænset af hensyn til de forpligtelser, som Danmark nu påtager sig, og som er nævnt af det ærede medlem hr. Poul Hansen (Svendborg). Derfor er det nødvendigt at opretholde det bestående forsikringsinstitut, og det er det også af den grund, at der desværre stadig er mine-rikisiko. Jeg finder det hensigtsmæssigt, at der er udarbejdet et forslag til en ny lov, da loven af 1939 er ændret og suppleret ved senere love, så den ikke længere er så let overskuelig.

Det er i bemærkningerne oplyst, at instituttet beregner samme præmier, som gælder på Londonmarkedet, og at den for tiden gældende præmie er ca. 30 pct. lavere end i andet halvår 1954.

De ændringer, der er foretaget i de enkelte paragraffer, er for mig at se ikke store, og da lovforslaget er tiltrådt af de forskellige organisationer og garantgrupper, vil mit parti se velvilligt på forslaget som helhed.

Med hensyn til lovforslaget om forlængelse af loven om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs skal jeg ikke gentage, hvad det ærede medlem hr. Poul Hansen (Svendborg) har sagt, men blot på mit partis vegne anbefale, at denne lov forlænges til 1965.

Baago-Hansen: Lovforslaget om danske skibes forsikring mod krigsfare adskiller sig, således som der allerede er peget på, fra tidligere love om danske skibes forsikring mod krigsfare derved, at der nu fore-

slås en permanent lov, og det sker under hensyn til de forpligtelser, som Danmark har påtaget sig overfor NATO, og også under hensyn til den lov om et skibsfartsnævn, som blev vedtaget i 1952. Det er umiddelbart indlysende, at krigsforsikringen for danske skibe, hvortil skibsfartsnævnet alene har kunnet henvende sig om forsikring mod krigsfare, ikke selv har ment at kunne bære den fulde risiko for de større skibe, der her er tale om, og man har forsøgt at fordele risikoen ved at genforsikre i udlandet. Under forhandlingerne med de britiske myndigheder er det som oplyst lykkedes at få en sådan genforsikring i stand indenfor 80 pct. af værdien, men ganske vist kun på betingelse af, at der skabes udvej for, at det danske krigsforsikringsinstitut bliver noget permanent — eller i alt fald noget, som bliver opretholdt på længere sigt.

Da såvel rederiorganisationerne som andre garantanter har kunnet tiltræde udformningen af dette lovforslag, nærer vi fra mit partis side ingen betænkelighed ved at gå ind for forslagens gennemførelse, men jeg vil gerne udtale min tilfredshed med, at der vil blive stillet forslag om at se nærmere på det i et udvalg. Jeg kan som sagt for dette lovforslags vedkommende tilsige mit partis velvillige støtte til gennemførelsen.

Hvad angår lovforslaget om forlængelse af lov om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs, kan jeg ligeledes på mit partis vegne tilsige en velvillig behandling. „Dansk Krigs-Søforsikring for Varer“ kan, efter hvad der er oplyst, kun omfatte risikoen ved minifare efter afsluttet krig, men derimod ikke en krigsudbrudsforsikring, og da erhvervslivet ikke har ment at kunne være tilfredsstillet, uden at en sådan ordning eksisterer, forstår jeg, at ønsket om at få denne forsikringsordning afviklet ikke har kunnet imødekommes på nuværende tidspunkt. Men derfor behøver en vedtagelse af lovforslaget nu ikke at betyde, at det skal vare 10 år, før vi afvikler instituttet. Dette spørgsmål vil jo kunne tages op på et hvilket som helt tidspunkt, hvis forholdene tillader det.

Jeg er meget tilfreds med de bemærkninger til forslaget, der omhandler bestræbelserne for at finde en ordning med hensyn til garantiforpligtelsernes overgang til andre